

ROQUES ROIES

SUMARI

EN PORTADA

Us expliquem quines accions es duran a terme als dipòsits d'aigua per reduir-ne la despesa i us recordem 10 accions per estalviar aigua, ara que s'ha aprovat el projecte d'instal·lació de comptadors d'aigua intel·ligents.

ARA FA 100 ANYS

En aquest número, Tomàs Garcia Espot es fixa en l'Esbart Dansaire Pallarès que, tot i tenir una trajectòria curta però intensa, encara ara podem trobar rastres del seu llegat.

@hiverndel65

Vols que la teva foto sigui la portada del següent número de Roques Roies?

Envia'ns una foto de bona qualitat en format vertical a joventut@lapobladesegur.cat

NOTÍCIES

Qui va guanyar el Fem Colla de la Festa Major d'aquest any? I saps qui serà la cuinera convidada del Festival Gastronòmic Vianda? Passa la pàgina i ho descobriràs!

APUNT TURÍSTIC

Arrenca la temporada de la brama del cérvol i l'Oficina de Turisme de la Pobla us proposa viure-la i identificar quins animals heu aconseguit avistar.

EMPRENEDORIA

Conversem amb Núria Cunill, la rebostera que està al capdavant de La Tartera, un espai que ara compleix un any de vida entre pastissos i dolços.

SUPO-SUPO POBLATÀ

Parlem amb Xavi Mir i Bernadó, qui des de fa molts anys es dedica a la cooperació per al desenvolupament i l'ajuda humanitària.

ELS PARTITS OPINEN

Els partits polítics tracten diversos temes relacionats amb l'actualitat poblatana.

REDACCIÓ PER PART DE

Darío Albert, Marc Baró, Júlia Cardona, Tomàs Garcia Espot, Florenci Forcada, Ramon E. Guimó, Laia Mir, Laura Ortiz, Meta Solana.

Foto de portada: Paco Flores

Dipòsit legal
L 62-2017

Els conceptes i les opinions expressades en els articles d'aquest butlletí no representen necessàriament l'opinió de l'equip redactor.

Amb la col·laboració de:

Diputació de Lleida

 **INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS**
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

EN PORTADA

Benvolguts poblatans i poblatanes,

Des de l'equip de govern ens hem compromès d'una manera clara i decidida a reduir el consum d'aigua. Com ho farem? Amb el canvi de les canonades en alta (és a dir, a la sortida dels dipòsits), tant del dipòsit de Cooperativa com del de Costapera. Això ens permetrà tenir una sistema de control més òptim. També canviarem la canonada de sortida del dipòsit de Cooperativa, gràcies a la col·laboració de dos propietaris que ens permetran passar la canonada per la seva finca.

Com ja us vam anunciar, instal·larem durant el 2025 comptadors d'aigua a tots els domicilis de la Pobla de Segur i Sant Joan de Vinyafrescal. Creiem que és la primera mesura que cal fer per conscienciar-nos tots i totes del que realment consumim i així poder adoptar les mesures necessàries per reduir-ne el consum.

En el darrer ple, celebrat a principis de setembre, ja es va aprovar el projecte d'instal·lació de comptadors domèstics intel·ligents d'aigua potable en baixa (és a dir, del consum domèstic i industrial). És per això que us demanem que aneu preparant les instal·lacions comunitàries per poder fer una correcta implementació dels comptadors.

Malgrat aquestes actuacions, la reducció de consum d'aigua no serà possible si no comptem amb la col·laboració dels poblatans i les poblatanes, ja que sou vosaltres els qui més podeu ajudar a reduir el consum de l'aigua.

A continuació us deixo alguns consells pràctics per potenciar aquest estalvi de l'aigua:

Tanca les aixetes quan no facis servir l'aigua, mentre t'ensabones, et rentes les dents, t'afaites o fregues els plats. Una aixeta oberta pot rajar aigua fins a 12 litres per minut.

Dutxa't en lloc de banyar-te. Omplir la banyera suposa entre 200 i 300 litres, mentre que si et dutxes significa un consum de 30 a 80 litres.

Si una aixeta o cisterna perd aigua, avisa un tècnic tan aviat com ho detectis. Una aixeta que perd una gota per segon té una pèrdua de 1000 litres al mes.

Instal·la airejadors o economitadors a les aixetes, sistemes de monocomandament o aixetes electròniques. Amb aquests sistemes es pot arribar a estalviar fins a un 50% respecte a les aixetes convencionals.

Renta els plats a mà amb aigua calenta pot resultar fins a un 60% més car que fer-ho amb el rentaplats.

Les cisternes de doble descàrrega permeten buidar només parcialment la capacitat de la cisterna. Cada vegada que buidem el vàter fem servir entre 6 i 10 litres d'aigua.

Quan rentis la roba, carrega totalment la rentadora i posa programes d'aigua freda.

Els sistemes d'acumulació d'aigua calenta són més eficients que els sistemes de producció instantània i sense acumulació.

Revisa les instal·lacions d'entrada d'aigua, col·loca boies a les entrades dels dipòsits, evita que l'aigua marxi per sobreexidor.

Tingus els dipòsits sempre tapats per evitar l'evaporació i la pèrdua de clor.

L'aigua no cau del cel. Estalviar-ne és cosa de tothom.

Marc Baró
Alcalde de la Pobla de Segur

RECUILL DE NOTÍCIES

Xoritos, guanyadors de la sisena edició del Fem Colla

El Fem Colla va tornar a ser un èxit de participació establint un nou rècord de grups participants: 18 colles. La guanyadora va ser Xoritos que es van endur el primer premi patrocinat per Carns Bastús. Guatlles va quedar segona i va guanyar el premi gentilesa de Roia - Ecològica del Pirineu. En tercera posició va quedar Cal Cangrejo, que es va endur el premi patrocinat per Cal Tomàs.

Malfargats de Pallars fa entrega d'una camisa

Com a mostra d'agraïment per la col·laboració i el suport des de l'ens local, la colla castellera Malfargats de Pallars va fer entrega d'una camisa a l'Ajuntament. Després d'anys d'esforços, la colla castellera va aconseguir arribar als objectius marcats per la Coordinadora de Colles Castelleres per poder aconseguir una camisa amb color i deixar enrere el color blanc, representatiu de les colles en formació. Potseriorment van celebrar la Diada Castellera de Festa Major, conjuntament amb la colla d'Adroc de Sant Andreu de la Barca.

Maria Nicolau, cuinera convidada del Vianda

En l'edició d'aquest any, la cuinera convidada serà Maria Nicolau. Dissabte 21 de setembre, a partir de les 18h, farà una demostració de cuina per ensenyar com acompanyar la carn amb una salsa genuïnament catalana per contrarestar quètxups i maioneses.

Nicolau estava al capdavant del restaurant el Ferrer del Tall, a Vilanova de Sau, i actualment col·labora en premsa i programes de televisió i de ràdio. A més, ha escrit Cuina o barbàrie! i Cremo!. Nicolau insta recuperar el sentit de l'acte més primogenit de la vida: alimentar-nos; i reivindica que cuinar no és només seguir les instruccions d'una recepta o sotmetre's a una llista d'ingredients, sinó que és arriscar, improvisar i atrevir-se, "en definitiva, a ser lliures". Nicolau pren el relleu dels cuiners Marc Ribas i Arnau Paris com a convidats al Festival Gastronòmic Vianda.

Els dimecres d'agost, concerts a la fresca

Per cinquè any consecutiu, l'Ajuntament de la Poble de Segur, amb col·laboració del Voluntariat de Cultura, ha organitzat un nou cicle de Concerts a la Fresca que han amenitzat les nits dels dimecres d'agost a la pista de l'escola Els Raiers i es consolida com una de les principals activitats musicals en dia laboral a la nostra comarca. Els quatre concerts, celebrats tots els dimecres d'agost, han aplegat prop de 550 persones.

En el primer concert vam poder escoltar les versions rumberes de Sant Pau Rhumb Band. El següent dimecres la gent va aplaudir amb ganes les cançons de Mel i Caiena a l'igual que en el tercer concert, on les tres veus de Les Ninettes acompanyades de teclats, contrabaix i percussió van entusiasmar el públic. El darrer concert es va reservar per a les íntimes cançons de la cantautora tarragonina Anna d'Ivori, acompanyada de la seva banda, que ens va presentar el seu nou disc "Eclipsi".

A petició del públic assistent, Anna d'Ivori ha estat l'única cantant que ha repetit actuació en aquests cinc anys de concerts. Els quatre concerts han estat de gran qualitat artística i el públic ha aplaudit entusiastament les actuacions de tots els grups.

Torna a viure l'Stabat Mater cantat a la Poble

El tradicional "Stabat Mater", compost pel mossèn Tàpies, que durant anys i anys s'havia interpretat divendres sant a la Poble de Segur, va tornar a sonar la passada Setmana Santa a a l'església parroquial de mans de la Camerata Granados, dirigida pel poblata Pau Romero-Andreu, qui també en va efectuar els arranjaments orquestrals, i la Coral Verge de Ribera, dirigida per Albert Royes.

Aquella actuació va ser enregistrada i ara ja està disponible al canal de Youtube de l'Ajuntament. El documental va ser presentat en una conferència a finals d'agost a la sala magna del Comú de Particulars. Recuperar l'Stabat Mater va ser una iniciativa de l'Ajuntament de la Poble de Segur i del Comú de Particulars

Per veure el vídeo, escaneja el codi QR o entra a la web www.ja.cat/satabatmater

EMPREDORIA

"La Tartera és un negoci pensat per a la gent del Pallars".

Per molts anys!

Moltes gràcies! El 15 de setembre hem complert el nostre primer any i la resposta que hem tingut ha sigut boníssima. Molt millor del que m'esperava.

Botiga, cafeteria, obrador... com describim el projecte?

Jo explico que és un obrador amb espai de degustació. Elaborant a l'obrador és on em passo més hores del dia i és la part que més m'agrada. Només puc obrir a la tarda perquè em passo els matins preparant els encàrrecs i tots els productes que trobeu cada tarda a la cafeteria.

Com neix La Tartera?

A mi sempre m'ha agradat fer pastissos. Quan fèiem sopars jo sempre m'he encarregat de portar les postres. A la gent les hi agradava i em van començar a fer encàrrecs que preparava al forn de casa meua. Tot molt rudimentari i de petites dimensions, en una cuina d'un apartament turístic de la Pobleta.

I d'una cuina amb un forn petit a una botiga amb obrador.

Cada vegada em coneixia més gent i em demanaven més comandes. Així que va arribar un moment que em vaig atrevir a fer el pas. Els de Cal Tomàs, que eren clients, em van oferir el local i quan el vaig veure em va encaixar molt. He hagut d'adaptar l'obrador de carnisseria a un de pastisseria però bona part del que necessitava ja estava a punt.

Quins són els principals canvis d'haver fet aquest pas?

L'espai de treball millora molt. Passo de treballar amb materials i instruments domèstics a uns de professionals. Ara treballo amb proveïdors -abans comprava els ingredients al supermercat- i això em dona accés a nous productes, de qualitat i específics per a pastisseria. El ritme de treball s'ha multiplicat, també en afegir-hi la part de botiga i cafeteria.

Com n'has après?

La veritat és que no m'he format per a això. Ha sigut un aprenentatge autodidacta basat a investigar i fer proves i proves. Cada dia segueixo aprenent. La rebosteria és química i matemàtiques i és important que tot estigui clavet.

I quin bagatge tenies, doncs?

De fet, jo he estudiat fotografia però mai he treballat d'això. Quan vivia a Barcelona feia mil feines. Vaig treballar 8 anys a una pastisseria els caps de setmana compaginant-ho amb els estudis. Com a dependenta, no a l'obrador. Això m'ha servit també per conèixer els clients d'un establiment com

aquest. Després he tingut altres feines: en una botiga, en una oficina... És amb la pandèmia que m'ofereixen fer teletreball i pujo a viure al Pallars.

Fer pastissos i dolços era la teva afició?

Sí, era el meu *hobby* de sempre. Però de sempre, sempre! De petita ja trastejava a la cuina fent el que podia. Mai m'havia plantejat poder-ho fer a nivell professional.

D'on surt el nom de La Tartera?

M'agrada el concepte perquè té molts significats. Una tartera és el recipient de vidre amb peu on es posen els pastissos, però també és el vessant de la muntanya plena de rocs. De fet, el logotip també té aquest doble significat amb la muntanya i la cirereta.

Explica'm què té de diferent el teu cafè.

És diu cafè d'especialitat i és la gamma més alta que existeix. Un producte de qualitat excel·lent. Volia un cafè que pogués estar a l'alçada del producte que acompanya. En això sí que m'he format perquè després d'un procés tan estricte per preparar el cafè, si qui el prepara és algú inexpert, pot fer que tanta feina prèvia no serveixi per res.

Quines dificultats vas trobar en el moment d'inciar el projecte?

Tot ha sigut un aprenentatge. On més dificultats m'he trobat ha sigut a nivell burocràtic, a aprendre com fer les gestions. Vinc d'un món molt artístic que no hi té res a veure i encara ara necessito ajuda per fer certs tràmits. La gestió del

temps, de la producció, i organització de la feina en general també és un gran repte, especialment trobar l'equilibri entre el temps de fer producció per encàrrec i per vendre, atendre els clients i qui sol·licita encàrrecs.

Què li diries a algú que ara està pensant en emprendre?

Que s'hi dediqui en cos i ànima. Per tal que funcioni ho has de donar tot i potser has de renunciar a algunes coses temporalment. Però si és un projecte que t'apassiona, la renúncia no pesa tant. La clau és que bolcar-t'hi totalment i focalitzar-te en allò que vols aconseguir.

"Treballa del que t'agrada i no treballaràs més" o "Treballa del que t'agrada i deixarà d'agradar-te"?

De moment a mi m'encanta. Si no m'agradés, crec que no funcionaria, perquè realment la dedicació en temps i esforços és molt alta. Jo crec que sí, treballa del que t'agrada i no treballaràs mai, però amb matisos. No tots els dies estàs igual: hi ha dies que estàs més cansada o que t'ha passat alguna cosa i preferiries ser en un altre lloc, o et poses malalta... Tot i que treballis del que t'agrada, potser en un moment donat preferiries fer una altra cosa.

Què creus que té la Pobla que la fa diferent?

Darrerament a la Pobla ha nascut molts projectes interessants, amb emprenedors obrint coses noves. Entre tots li estem donant una vida nova i veig que la gent n'està contenta. La Tartera està pensada per a la gent del Pallars, perquè puguin gaudir d'un tipus de producte nou. El turisme és benvingut, és clar, però no m'enfoco només a això. Penso que és important cuidar la gent del Pallars, qui viu i fa viure aquest territori tan bonic.

ALEGRIA QUE ÉS FESTA MAJOR

APUNT TURÍSTIC

VIU LA BRAMA DEL CÉRVOL A LA RESERVA NATURAL DE BOUMORT

La Reserva Nacional de Caça de Boumort

Aquesta reserva va ser creada l'any 1991, i compta amb una superfície total de 13.097ha entre les comarques de l'Alt Urgell, Pallars Sobirà i Pallars Jussà. És un dels espais naturals més representatius del Prepirineu català, amb un relleu força accidentat i extensos boscos de coníferes.

Aquesta reserva compta amb una gran varietat de flora i fauna. Entre la més destacada inclou el cérvol i altres herbívors com l'isard, el cabirol o el senglar. També hi podem trobar els grans ocells carronyaires, com el voltor comú, trencalòs, l'aufrany i el voltor negre.

@casaboumort

El cérvol (*cervus elaphus*)

@boumortwildland

L'espècie més característica de la Reserva de Boumort és el cérvol, on va ser reintroduït després d'extingir-se a tot Catalunya i on actualment hi ha una de les poblacions més importants del Pirineu, amb més de mig miler d'exemplars.

Els cérvols viuen en boscos oberts o a les clarianes dels camps, on la seva alimentació (a base de glans, brots d'arbustos, fulles i herba) estigui assegurada.

Com a curiositat els mascles adults són solitaris durant tot l'any, exceptuant l'època de zel; al contrari de les femelles que formen grups d'adultes, segalles i cabrits.

L'època de zel i la brama del cérvol

Cada tardor es produeix un fenomen únic, quan les femelles entren en zel i els mascles competeixen amb els seus brams per atreure-les. Aquesta temporada és coneguda com la brama del cérvol, dura aproximadament un mes i sol ser de mitjans de setembre fins a mitjans d'octubre. És un dels espectacles naturals més impressionants del territori.

Hi ha dues opcions per fer la visita a la RNC de Boumort:

- Visita lliure: Visitar la reserva pel vostre compte, per a la qual cosa disposeu de 4 rutes recomanades amb els seus punts d'interès. Podeu trobar la informació d'aquestes rutes als Infobrama. És imprescindible vehicle 4x4.
- Visita guiada: Visitar la Reserva amb una empresa de guiatge autoritzada és la millor manera de gaudir de l'experiència amb total tranquil·litat i sense perjudicar la fauna.

>> Pautes de comportament

- Circuleu sempre per les vies d'accés públic i respecte la senyalització.
- Romaneu en silenci i interfereu al menys possible en l'activitat de la fauna.
- Respecteu els usuaris de la Reserva.
- Emporteu-vos les deixalles i aboqueu-les als contenidors adequats a la tornada.
- És prohibit d'acampar i encendre foc.
- És prohibit l'ús de focus lluminosos per observar la fauna en horari nocturn sense autorització.

L'ESBART DANSAIRE PALLARÈS (1957-1962): UN LLEGAT QUE PERDURA

Tomàs Garcia Espot

Hi ha idees, fets i projectes que malgrat la seva brevetat, perduren al llarg dels anys, i la seva influència i els seus ecos encara es fan sentir avui en dia. Aquest és el cas de l'Esbart Pallarès de la Pobla de Segur, una iniciativa cultural que al seu moment va suposar una petita parcel·la de llibertat per als i les joves del poble, i l'esperit de la qual va acabar derivant en una festa que és Patrimoni de la Humanitat.

La Pobla dels anys cinquanta era un poble obert i que brillava amb llum pròpia gràcies a la bonança econòmica de les petites indústries, les empreses hidroelèctriques i l'aleshores campament militar de Mascarell. Un temps auster i senzill, però sense dubte ple de vida. En un context de dictadura i repressió moral, les tertúlies en

bars com el Mundial, el Cafè de la Union, el Palermo o l'Hostal Montanya representaven petites però significatives vies d'escapament.

També ho eren les festivitats com les Caramelles, que si bé tenien un rerefons religiós, en acabar deixaven de banda el tel de solemnitat per donar pas al ball i a la gresca. Dies de barretines, pasdobles i orquestres com la Radio Club de Ramon Atmetlla "Periquín". Dies de missa, vermut al Palermo, rosari, pel·lícules al Cine Avenida i, per acabar, balls a l'Hostal Montanya. Era una vida, però, molt controlada, especialment per als joves, i encara més per a les noies.

És en aquest context quan l'any 1957 neix l'Esbart Pallarès. Una iniciativa impulsada per l'alcalde Josep Maria Boixareu, membres d'esbarts barcelonins i el jovent

del poble. Els coneguts popularment com els "ballets" de la Pobla van permetre una generació de poblatans i poblatanes escapar per unes hores o fins i tot uns dies del control parental. Amb l'excusa dels assajos o les excursions fora del poble, a França, Jaca, Balaguer o Montserrat, aquella joventut inquieta podia respirar, si bé de vegades les mares continuaven fent de sentinelles de les seves filles.

Tot i que curta, la trajectòria de l'Esbart va ser molt intensa, amb demostracions de diverses danses tradicionals pallareses i també d'arreu de Catalunya: *La Galop* de la Pobla, *La Morisca* de Gerri, *La Bolangera* de Ribera de Cardós, *El ball de Sant Ferriol* de Senterada i moltes més. Sota la direcció de Víctor Roda i l'assessorament del folklorista Joan Lluís, el 30 d'abril de 1961 fins i tot van ballar amb

l'aleshores príncep Joan Carles de Borbó, sense oblidar tampoc la seva participació a la pel·lícula *Verd madur* del mateix any.

Malauradament, les files de l'Esbart Pallarès es van anar buidant: uns festejaven, uns es casaven i d'altres se n'anaven a estudiar fora. La pedrera de futures generacions no va reeixir i els ballets es van esvaïr. Ara bé, enmig d'aquell període d'esplendor, l'Esbart va prendre part, també de la mà de Josep Maria Boixareu i de Joan Lluís, en la creació d'una altra tradició que sí que perdura: les Falles de la Verge de Ribera.

Si bé les danses tradicionals que ballaven aquells joves amb ganes de sortir de casa es van anar apagant, el seu esperit continua viu en el foc que cada 17 de juny davalla des de la muntanya de Santa Magdalena. I també roman en els vestits de vellut, la barretina i la faixa dels fallaires, i en les faldilles, els enagos i els rets de les pubilles, indumentària típica d'aquell Esbart Pallarès amb un llegat que encara perdura.

FESTIVAL GASTRONÒMIC

La Pobla de Segur,
19, 20 i 21 de setembre

📍 Ubicació del Festival:
La Serradora

Dijous, 19 de setembre:

20:00 h

Demostració de cuina i tast

a càrrec de l'Escola d'Hosteleria del Pallars, amb productes del projecte "Llavors d'oportunitats" d'Alba Jussà i pasta de Formatges de Pallars. Places limitades.

Divendres i dissabte 20 i 21 de setembre:

Divendres de 17:30 h a 19:30 h

Dissabte de 16:00h a 18:00h

Torneja mini olles

Taller de torn amb La Santolina
(inscripció a @la_santolina.atelier)

Dissabte de 9:30 h a 11:30h

Del plat a la vianda

Taller de modelat amb La Santolina
(inscripció a @la_santolina.atelier)

Dissabte, 21 de setembre:

de 9:00 h a 12:00 h

Esmorzar de forquilla

amb la Riba i concurs de Botifarra
10 h

Obertura del Mercat de Vianda

11:30 h

Espectacle infantil "Antipasti"

13 h

Tast amb restauradors pallaresos i concert d'Ivette

18 h

Demostració de cuina i conversa amb Maria Nicolau

20h

Obertura de l'Espai Brasa.

Vine a degustar la millor carn local i cou-la a la brasa. Acompanya-la amb formatges i hortalisses km0.

22:30h

Concert amb The Groov'8Sound.

Per a més informació

www.lapobladesegur.cat

LA RECEPТА

Mostillo

Una de les postres tradicionals típiques de tardor dels dos Pallars i l'Alta Ribagorça era el mostillo.

N'existeix una variant feta amb les restes de les bresques després d'haver-ne extret la mel. La que avui us presentem, però, no porta mel sinó que es fa amb el most del raïm acabat de ser premsat i, per tant, era més pròpia dels indrets on es veremava.

Aquesta també és una recepta que feien les nostres padrines per tal de conservar aliments que tenien al seu abast, ajudar la quasi sempre difícil economia familiar i que proporcionava moltes calories durant les llargues jornades hivernals.

El mostillo és el plat principal de la fira que organitza l'Ajuntament de Llimiana a mitjans d'octubre.

Ingredients:

2 litres de most de raïm.

100 grams de farina

Nous o altres tipus de fruits secs

Procediment:

1. Feu bullir el most fins que es redueixi a la meitat.
2. Fora del foc, afegiu-hi la farina i torneu-ho a posar a coure. Ho heu de coure tot remenant-ho sense parar. Cal vigilar els esquitxos.
3. Un cop s'espesseixi, s'hi afegeixen les nous picades grosses i es posa en motlles.
4. Un cop fred, agafa la forma del motlle.

Bon profit!

Recepta de Florenci Forcada, de l'Obrador de Llimiana
Elaboració i fotografia de Meta Solana

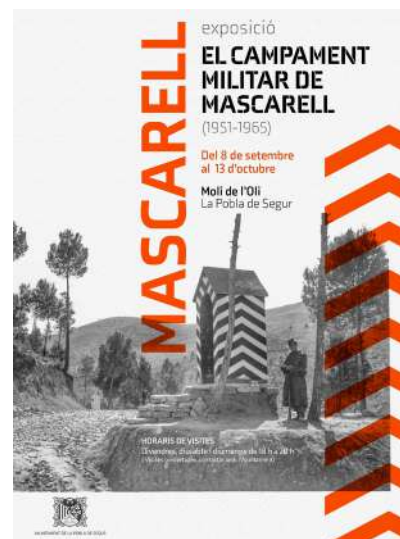
RECOMANEM

Exposició *El campament militar de Mascarell*

Entre el 1951 i 1965, a la muntanya prop de Toralla es trobava el campament militar de Mascarell. Prop de seixanta anys després, ha estat l'objecte d'estudi de l'historiador poblatà Josep Calvet, que l'ha dut a guanyar la beca Mn. Jesús Calvet, que organitza l'Arxiu Comarcal del Pallars Jussà.

Fruit d'aquesta beca n'ha sortit el llibre "El campament militar de Mascarell", editat per Garsineu, i una exposició homònima.

Els divendres, dissabtes i diumenges, de 18h a 20h, fins el 13 d'octubre, al Molí de l'Oli

SOLUCIONS DEL PASSATEMPS

Horitzontals: Vallès Occidental, Pla de l'Estany, Baix Llobregat, Montsià, Segrià, Anoia, Selva, Bages.

Verticals: Alt Empordà, Baix Penedès, Solsonès, Segarra, Aran, Noguera, Cerdanya, Tarragonès, Garrotxa, Garrigues.

Diagonals: Berguedà, Pallars Jussà, Ribera d'Ebre, Baix Empordà, Pallars Sobirà, Alta Ribagorça, Baix Ebre, Osona, Pla d'Urgell, Urgell, Alt Penedès, Garraf, Maresme, Conca de Barberà, Priorat.

EL PASSATEMPS

En aquesta sopa de lletres heu de trobar-hi el NOM DE 33 COMARQUES CATALANES. Podeu llegir-los en horitzontal, vertical o diagonal, al dret o al revés. Trobareu les solucions a la pàgina 13.

C	L	A	T	N	E	D	I	C	C	O	S	E	L	L	A	V	A
A	O	P	L	A	D	E	L	E	S	T	A	N	Y	A	V	E	X
T	S	N	E	F	B	A	I	X	L	L	O	B	R	E	G	A	T
A	E	T	C	M	O	N	T	S	I	A	R	P	E	B	R	A	O
L	D	O	A	A	S	E	G	R	I	A	A	R	A	I	L	S	R
A	E	N	R	R	D	E	N	E	F	L	B	I	B	T	O	F	R
D	N	S	R	A	O	E	R	R	L	E	X	O	A	N	L	S	A
R	E	O	A	R	R	I	B	A	D	E	S	R	A	L	E	E	G
O	P	L	G	A	A	E	R	A	M	S	I	E	E	D	C	N	A
P	X	S	E	N	R	S	R	P	R	B	R	G	E	A	E	O	R
M	I	O	S	G	J	E	O	A	A	B	R	N	F	R	R	G	R
E	A	N	U	U	B	R	L	G	E	U	E	A	G	E	D	A	I
T	B	E	S	I	D	L	O	X	D	P	R	R	J	U	A	R	G
L	D	S	R	A	A	R	I	A	T	R	U	F	A	G	N	R	U
A	A	R	T	P	Ç	A	L	L	A	N	O	I	A	O	Y	A	E
S	E	L	V	A	B	P	A	G	S	E	G	A	B	N	A	T	S

ELS PARTITS OPINEN

Pràcticament ja hem acabat l'estiu i amb ell tanquem un dels períodes més moguts de l'any. Enguany, no només per l'activitat desenvolupada al nostre poble sinó també per la situació política que hem viscut després de les darreres eleccions al Parlament de Catalunya i que van suposar una cop dur per al partit a què pertanyem, ERC. Ara però toca reflexionar serenament, sense perdre mai de vista un dels objectius principals: la independència de Catalunya.

Però tornem al nostre dia a dia, que com us hem dit ha estat força mogut. Si bé va costar entrar a l'estiu al 100% a causa del retard en l'obertura de les piscines municipals (per problemes d'oferta de monitors i que afecta en general tot el país), finalment el vam poder solucionar i ens posa en alerta de cara a l'any vinent per treballar-hi amb més previsió. Assumim la part

de responsabilitat que ens pertoca per tal que no es torni a repetir.

Aquest estiu hem pogut tornar a veure les possibilitats que ens ofereix el nou camp de futbol, amb els Campus que s'hi han organitzat i l'èxit d'assistència que han suposat. Esperem que des del departament d'Ensenyament, finalment, donin el vistiplau a les reformes de l'Institut d'Ensenyaments de Muntanya, per així poder executar l'adequació dels vestidors de manera definitiva i augmentar així l'oferta d'aquestes instal·lacions, tant per a la formació de jugadors com també la d'entrenadors.

Una primavera tan plujosa com la que vam tenir i una calor moderada a principis d'estiu, van fer que la natura estigués en plena ufanor durant molt temps, fet que ha dificultat el manteniment del nostre entorn tal i com l'entenem, d'una manera diguem-ne, enjardinada. Tenim un municipi amb molta su-

perfície. Segurament ens calen més mitjans però també creiem que cal una percepció nova del que vol dir conviure en un medi natural viu. No es pot tenir sempre i en cada moment un jardí davant de casa (cosa que no vol dir que no s'hagi de vetllar!).

I per acabar recordar tota l'oferta musical i cultural que hem organitzat des de l'Ajuntament i que des del mes de juny fins a finals de setembre han omplert la nostra agenda: les Falles i la Festa de la Mare de Déu de Ribera, la Reed Mountain, la Festa Major, els concerts a la fresca, el Festival Orígens, les visites dramatitzades al Conjunt de Casa Mauri, l'exposició sobre el Campament de Mascarell i el Festival Vianda que se celebrarà del 19 al 21 de setembre.

Endavant! Visca la Pobla i visca Catalunya lliure!

Grup municipal d'ERC

Sota l'arbre del Roques Roies

El recent gest de l'equip de govern de llevar-li el títol de fill adoptiu al militar Tella, per tal d'aplicar la memòria democràtica, ens ha fet recordar una dita del Bertran Russell que deia "La democràcia és el procés pel qual decidim a qui li donarem les culpes". En si mateix ho considerem un bon gest, perquè en Tella és símbol d'una guerra entre veïns.

Ara, ens hagués agradat molt més que la memòria democràtica reconegués públicament que passat en Tella els valors franquistes van continuar dècades sota la tutela de poblatans. Creiem, sincerament, que al país li han mancat gestos públics de fraternitat. Ho diem perquè no voldríem que la memòria democràtica es convertís en el conte del llop dolent i els corders indefensos, que desvirtuaria l'explicació del que va ser un temps d'horror col·lectiu.

Passat l'estiu ens toca revisar les feines que tenim per endavant. Hem vist treballar a operaris de la brigada en jardins, llums i arbres. Felicitem des d'aquí l'equip de govern perquè s'inicia la solució a un problema molt gros que té la Pobla amb els espais públics. Queda molt per fer, però estem segurs que seran constants en el camí iniciat: una brigada amb jardineros que reguin els arbres i creixin forts i frondosos. També la Pobla ha patit aquest estiu un endarreriment en l'obertura de la piscina. Esperem que es coneguin i s'expliquin quins han estat els entrebancs i que el proper estiu no agafin al consistori per sorpresa.

Dir piscines és recordar les de Camil Cases, que abandonades fa tres anys han estat objecte de vandalisme i s'han convertit en terra d'acollida per a rates i plagues. Un espai de grata memòria

que hem perdut i que els veïns senten com degradada els seu barri. També el Cine Avenida, al bell mig del poble, ofereix una imatge d'abandó i, alhora, desperta l'interès per convertir-lo en la zona de cultura i socialització que ajudaria a enfortir els vincles entre poblatans. No tot han de ser esports.

En definitiva, considerem que l'urbanisme ha estat i és el gran oblidat de la Pobla. Ens manca atenció i cura pels edificis emblemàtics, arbres que facin goig als carrers, encarar el forat negre de l'edifici abandonat del carrer Oran..., i, per contra, ens sobren edificis públics i privats en deteriorament continu. La pregunta és si tenim un pla i voluntat per resoldre l'urbanisme de la Pobla?

Grup municipal del PSC

Benvolguts poblatans i poblaines,

Amb l'inici d'un nou curs lectiu volem desitjar-vos, especialment als més joves, un any ple d'aprenentatges i èxits. Vosaltres sou el futur i la vostra dedicació i esforç són essencials per a construir una Pobla de Segur millor per a tothom.

Eleccions al Parlament de Catalunya 2024. Resultats: PSC 42, JUNTS+ 35, ERC 20, PP 15, Vox 12, Comuns 6, CUP-DT 4 i AC 2. Estem decebuts pel canvi de rumb que suposa per al nostre país el pacte entre PSC, ERC i Comuns en aquesta nova legislatura que hem encetat fa poc. No obstant des de JUNTS continuarem treballant perquè el sentiment independentista torni a agafar força i no es perdi tot el que tants anys de treballs i sacrificis ha costat d'aconseguir.

Associació de Veïns i Veïnes del Barri de l'Estació. Hem tingut

notícia que se n'està gestant la creació, per la qual cosa us felicitem. Creiem que aquesta iniciativa serà una eina fonamental per tal de promoure una bona comunicació entre l'Ajuntament i els veïns del barri. Aquesta associació permetrà mantenir un diàleg directe i proper amb tots els residents, escoltant de primera mà les seves inquietuds i necessitats.

Mobilitat sostenible. És positiu que la Pobla aposti per la mobilitat sostenible i hagi adquirit vehicles elèctrics per contribuir a la sostenibilitat del nostre municipi. No obstant això, ens preocupa que, dels dos punts de càrrega de vehicles elèctrics disponibles, només un funcioni regularment, mentre que l'altre porta setmanes sense estar operatiu.

Si no es garanteix el bon funcionament dels punts de càrrega, l'esforç fet per vehicles elèctrics perd valor. Si els usuaris no poden

carregar els seus vehicles, de què serveix aquesta inversió? Cal assegurar que aquests punts estiguin operatius perquè la iniciativa tingui un impacte real.

La neteja i el manteniment, sempre comentats, sempre promesos, però mai realitzats com cal. Molta feina a fer i pocs recursos destinats. Som conscients que hi ha molt per fer per mantenir una Pobla endreçada i neta, amb carrers i espais públics que necessiten més atenció. No és suficient reconèixer el problema; cal actuar amb decisió. És hora de deixar de banda les excuses i posar en marxa un pla de neteja rigorós i sostingut. La manca de recursos no pot ser l'excusa eterna per justificar la deixadesa. És essencial buscar els mitjans adequats per revertir aquesta situació de manera efectiva.

Grup municipal Junts per Pobla

SUPO-SUPO POBLATÀ

"La meva feina m'ha portat a viatjar a una trentena de països d'arreu del món"

Xavi, explica'ns on treballes i en què consisteix la teva feina?

M'he dedicat a la cooperació al desenvolupament i a l'ajuda humanitària en els països de l'anomenat Sud Global, aquells que molts anys enrere anomenàvem Tercer Món. Vaig treballar amb l'ONG Oxfam Intermon 14 anys, on em vaig formar, dedicat principalment a Àfrica Subsahariana. El 2008, amb dues col·legues, vam muntar una consultoria que treballa per altres ONG.

Com definiries cooperació en termes actuals?

En el meu camp, s'entén per cooperació al desenvolupament el conjunt d'actuacions que contribueixen al desenvolupament humà i sostenible, la reducció de la pobresa i la defensa dels drets per a un món més just.

Què falla si després de tants anys la cooperació internacional encara és necessària?

La cooperació i l'ajuda humanitària, també anomenada "ajuda internacional", contribueix a abordar problemes humanitaris i socio-econòmics en els països del Sud però no és la solució. Això fa dècades que ho sabem. Calen canvis profunds en les polítiques públiques globals i dels països, tant del Sud com del Nord.

La teva feina t'ha portat a haver de visitar molts països?

He fet treballs en una trentena de països, la meitat a Àfrica Subsahariana i la resta en altres regions

(Nord d'Àfrica i Orient Mitjà, Amèrica Llatina i Carib, Àsia). En alguns països hi he viscut uns anys (Tanzània, Namíbia), en altres hi he treballat força al llarg dels anys (Moçambic, Senegal, Burkina Faso, Angola, Haití, República Dominicana, Índia) i en la resta hi he fet feines puntuals.

Quin dels projectes que has gestionat guardes amb més estima?

Entre 1962 i 1994 Moçambic va viure dues guerres, primer la guerra per la independència de Portugal i després la guerra civil. El desastre d'aquestes guerres va situar el país a la cua del món. Jo hi vaig viatjar per primer cop el 1996 quan vam posar en marxa un programa educatiu en col·laboració amb el govern per formar milers de professors a les dues províncies més aïllades al nord del país. Anys després, el 2016 vaig comprovar l'enorme canvi que hi havia hagut en educació. La cooperació internacional, molt ben organitzada després de la guerra a Moçambic, hi va contribuir molt.

Com es financien aquests projectes? Quin paper tenen els estats?

Hi ha diverses fonts de finançament: 1) Els països occidentals tenen agències de cooperació estatals que gestionen pressupostos de cooperació internacional. 2) La UE és un finançador molt important; hi ha també nombrosos organismes multilaterals implicats. 3) Les ONG obtenen diners mitjançant els seus socis i campanyes de captació pròpies. 4) Hi ha també empreses que financen projectes com a part

de la seva responsabilitat social corporativa.

Quines són les coses que més enyores quan ets llargues temporades fora de casa?

Quan he viscut a fora ho he fet amb la família, de manera que sempre he tingut al costat la meva dona i les meves filles i això ha ajudat molt. Altres viatges llargs no han superat els tres mesos. La majoria de viatges no duren més de dos o tres setmanes i no dona per enyorar-se, en cada lloc hi ha moltes coses noves que capten la teva atenció a la vegada que la feina és molt intensa i t'ocupa molt. Sempre vaig acompanyat de gent del país que t'expliquen mil coses, no pateixo solitud. Amb els anys, m'he acostumat força a les diferències en el clima, el menjar, allotjaments de tot tipus, les males carreteres de terra, etc.

Quan ets fora, què és el que més enyores de la Poble?

La Poble té un enclavament preciós, entre dos rius a les portes del Pirineu. És un poble que la gent ens estimem i que es fa estimar. Atreu més gent que abans. Tot i que hi ha continuament noves iniciatives, diria que segueixen faltant oportunitats per a la gent jove que avui preferiria viure en un lloc com la Poble en lloc de grans ciutats. No sé si s'aprofiten prou les oportunitats dels fons públics per impulsar programes orientats a la joventut.